

[Indenrigsministeren.]

Mulighed for at komme ind i Kommunalraadene og Mulighed ogsaa for at faa afgørende Indflydelse f. Eks. paa rent finansielle Forhold, og det kunde dog være, der var en og anden, som vilde sige til sig selv: det er ikke helt uden Betænkelse, at det sker.

Det ærede Medlem fremsatte den Paa-stand, at det var forkert ikke at give disse unge, som har deltaget i Frihedskampen, Valgret til Kommunalraadene, ja, Valgret i det hele taget vel. Jeg har hørt den Bemærkning før, og jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende deler den Beundring, som man vel nok fra saa at sige alle Sider nærer for den Ungdom, der deltog i Frihedskampen. Vi beundrer dens Mod, dens Beslut-somhed, dens Initiativ, dens Fædrelands-sind, vi beundrer alle disse Egenskaber, men disse Egenskaber gør det ikke just indlysende, at netop disse unge bør have Valgret. Der er andre Ting, som der ogsaa maa tages Hensyn til, og jeg spørger det ærede Medlem: Hvis der ikke var andre Ting at tage Hensyn til, hvorfor saa standse ved de 21 Aar? Der er mange, som under Frihedskampen har udført straalende Bedrifter, og hvis Alder laa langt under de 21 Aar. Skal det være Grundlaget, saa kan det ærede Medlem ingenlunde staa paa de 21 Aar, saa maa han adskilligt længere ned. Men jeg hævder altsaa, at denne Betragtning, hvor skøn den egentlig kan se ud, ikke er helt holdbar. Der kræves, for at Folk skal have Valgret, en vis Viden, en vis Indsigt, en vis Forstaaelse. Jeg siger ikke, at Ungdommen ikke har den, men man maa overveje, om den er til Stede, og andet har vi ikke sagt. Vi har ikke i Folke-tinget, og jeg har ikke i min Forelæggelses-tale her sagt, at vi under ingen Omstændig-heder vil gaa med til 21 Aars Valgrets-alder. Vi har sagt, at vi ønskede, at Valgrets-alderen til de kommunale Raad og til Folke-tinget blev den samme, og at vi nu agtede i Forstaaelse med Partierne at nedsætte en Kommission, der bl. a. skulde drøfte dette Spørgsmaal. Naar denne Drøftelse havde fundet Sted, kunde man saa tage det Valg og den Folkeafstemning, som deraf maatte flyde, og saa se, hvad Valgrets-alderen til Folketinget blev, for derefter at tage Bestemmelse om Valgrets-alderen til de kom-munale Raad. Det er vort Standpunkt, og deri kan ikke lægges noget principielt med Hensyn til Valgrets-alderen til de kommu-nale Raad. Det Standpunkt, som vi her har indtaget, behøver jeg i øvrigt ikke nær-mere at forklare det ærede Medlem. Han kan finde Forklaringen derpaa i de Bemærk-

ninger, der ledsagede Forslaget til Ændrin-ger i den kommunale Valglov, da Rigsdagen sidst havde med dette Spørgsmaal at gøre, nemlig i 1936.

C. E. Christiansen: Det ærede Medlem Hr. Ravn understregede meget stærkt De-klasseringen af Ungdommen netop ved at hævde, at han stode i meget højere Grad paa de nuværende Kommunalbestyrelses-medlemmer end paa Ungdommen. Det fremgik af det ærede Medlems Udtalelser.

Han er altsaa bange for de unge, og jeg synes det er mærkeligt, man kan være det, naar man ser den Ungdom, vi har for Tiden.

Det ærede Medlem sagde, at mit Parti havde siddet med Flertallet. Aldrig! Vi har aldrig haft Flertallet, hverken i det andet høje Ting eller i dette høje Ting. Vi har været Mindretal hidtil, vi har maattet manøvrere os frem og har taget de Frem-skridt, som det har været muligt at tage ved andre Partiers Hjælp, men vi har aldrig paa noget Tidspunkt kunnet gennem-føre det, vi ønskede med Hensyn til prin-cipielle Forhold.

Naar det ærede Medlem Hr. Ravn siger, at vi har ikke tidligere bragt Forslag frem, skal jeg dertil sige, at vi har jo gjort det i Forfatningskommissionen. Man maa erindre, at der blev nedsat en Forfatnings-kommission i 1937, og derfor fremsatte vi ikke Forslaget før. Jeg erindrer, at jeg som mit Partis Ordfører for Forslaget om Ændringer i Valgloven — jeg tror det var i 1936 — netop pegede paa, at vi ønskede 21 Aars Valgrets-alderen. Men vi havde ikke Styrke dertil, vi havde ikke Mandater til at gennemføre det.

Det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) fremkom med en Beklagelse over, at man ikke kunde faa det radikale Forslag i det andet høje Ting om Folkeafstemning gennemført. Ja, man kan nu engang ikke leve af Beklagelser, de fylder i alt Fald alt for lidt, og Ungdommen har ingen Fordel deraf.

Maa jeg sige til den højtærede Minister, at naar vi standser ved 21 Aars Valgrets-alderen og ikke gaar længere ned, hvad andre Lande jo for øvrigt har gjort, er det, fordi vi finder det naturligt, at Valgrets-alderen følger Fuldmyndighedsalderen. Det er jo ikke saadan, at det er helt privat, Myndig-hedsalderen gælder, der er forskellige Om-raader, hvor man paalægger Ungdommen Pligter ved Fuldmyndighedsalderen. Det er min Opfattelse, at hvis Ungdommen ikke er tilstrækkelig moden i 21 Aars Al-deren til at udøve Valgret, saa er den det min Sandten heller ikke ved 25 Aars Al-